

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 194.964 van 30 juni 2009
in de zaak A. 133.347/X-11.318.**

In zake : 1. de v.z.w. WATERSTRAATSE VELDEN,
 2. Jan VAN GEEL,
 3. Madeleine DE POTTER,
 4. Maria VAN DER FLAAS,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat C. COEN,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

de n.v. IMVAP,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. ERREYGENS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 27.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. WATERSTRAATSE VELDEN, Jan VAN GEEL, Madeleine DE POTTER en Maria VAN DER FLAAS op 24 februari 2003 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 7 februari 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende voorwaardelijke inwilliging van het beroep van de n.v. IMVAP, ingesteld tegen het besluit van 19 februari 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel tot weigering van de vergunning tot het wijzigen van de bouwvergunning van 6 april 1998 in verband met het bouwen van een opslagplaats voor bouwmaterialen op een terrein gelegen Kwikaard, kadastraal bekend sectie I, nrs. 310/a en 309/b;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst, op 6 mei 2003 ingediend door de n.v. IMVAP;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2003 die de tussenkomst van de n.v. IMVAP toelaat;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de beschikking van 19 september 2006 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 april 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 mei 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad P. LEFRANC;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. COEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat W. LAUREYS, die loco advocaat R. VANOSSELAER verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat K. BULKMANS, die loco advocaat D. ERREYGERS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het advies van auditeur T. DE WAELE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De rechtspleging

1.1. De verzoekende partijen werpen op dat met de memorie van antwoord van de “provincie Antwerpen, vertegenwoordigd door de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen” geen rekening mag worden gehouden omdat de provincie Antwerpen geen partij is in het geding.

1.2. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de memorie van antwoord is ingediend namens de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen en dat de voormelde aanduiding op een materiële misslag steunt.

1.3. De exceptie wordt verworpen.

2. De gegevens van de zaak

2.1. De tussenkomen partij is luidens haar statuten een “algemene bouwonderneming”, gevestigd te Zoersel.

2.2. De eerste verzoekende partij is in 1991 opgericht om “op te treden als vertegenwoordiger van de buurtbewoners van de gemeente Schilde voor het gebied zich uitstrekkende ten noorden van het Antitankkanaal (...) met als opzet de algemene belangen van haar leden te behartigen inzake het vrijwaren van het karakter eigen aan het woonparkgebied en de leefbaarheid van de omgeving”.

De overige verzoekende partijen wonen in de buurt van het bouwbedrijf van de tussenkomen partij.

2.3. Op 12 januari 1998 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel een aanvraag in tot het bekomen van een vergunning voor het bouwen van opslagplaatsen en magazijnen voor bouwmaterialen op terreinen gelegen te Zoersel, Kwikaard, kadastraal bekend sectie I, nrs. 310/a, 309/b, 308, 304/g, 277/a2, 309/c2 en 305/s.

In een bij de aanvraag gevoegde begeleidende brief van 11 februari 1998 van de architect, gericht aan het college van burgemeester en schepenen, staat het volgende vermeld :

“De plannen vermelden ‘bouwen van opslagplaats voor bouwmaterialen’, deze omschrijving dient uitgebreid te worden met volgende aanvragen :

- bouwen van magazijnen voor opslag bouwmaterialen.
- bouwen van betoncentrale, opslagplaatsen voor minerale stoffen, weegbrug.
- verharding terreinen :
 1. voor aanleg parking.
 2. voor aanleg opslagplaats bouwmaterialen.
 3. voor aanleg van toegangswegen, brandwegen.
- bouwen van afvoersystemen voor sanitair- en hemelwater.
- bouwen van tank voor 10.000 l brandstof voor voertuigen, tank voor 10.000 l brandstof voor verwarming cv en 1 verdeelpomp voor brandstof voertuigen.
- bouwen van 1 zendmast voor mobilofonie”.

Op 6 april 1998 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel de gevraagde bouwvergunning te verlenen.

2.4. Deze vergunning wordt voor de Raad van State aangevochten met een annulatieberoep door twee buurtbewoners, evenwel niet zijnde één van de huidige verzoekende partijen.

Met de arresten nrs. 160.443 en 160.444 van 22 juni 2006 worden deze annulatieberoepen door de Raad van State afgewezen als niet ontvankelijk, omdat de beide verzoekende partijen in deze zaken elk hun eigendom verkocht blijken te hebben, en ook niet meer ter plaatse wonen.

2.5. Op 13 maart 1998 dient de n.v. VAN PELT bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een nieuwe inrichting voor het bewerken van marmer en natuursteen in de ambachtelijke zone te Zoersel, Kwikaard. Zij vraagt ook een vergunning voor het exploiteren van een betoncentrale, maar doet daarvan afstand op 2 juni 1998.

2.6. Op 19 april 2000 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel een aanvraag in om de op 6 april 1998 bekomen bouwvergunning op een aantal punten te wijzigen.

De aanpassingen worden opgesomd in een aan de aanvraag toegevoegd document.

Het gaat onder meer over het gebruik van een aantal percelen voor het stockeren van bouwmaterialen en als parking voor vrachtwagens, het voorzien van putten om regenwater te kunnen gebruiken voor de aanmaak van beton, het verhogen van het aantal opslagboxen voor minerale produkten van 12 naar 20, het verplaatsen van een dieselpomp, een weegbrug en een toegangspoort, het voorzien van trappen, een berglokaal en nieuwe toegangsdeuren in een magazijn, het isoleren van citernes voor antivries, afvalolie en vetten, en het verplaatsen van een scheidingsmuur, een compressor en een zaagmachine binnenin dit magazijn, en het aanpassen van de eerder vergunde betoncentrale (met onder meer slechts 2 cementsilo's in plaats van de vroegere 3, een reductie van de hoogte van die silo's van 20 tot 15 m, en compactere voorraadbunkers voor zand, grind en andere aanmaakmaterialen).

In dit begeleidende document wordt verder nog het volgende gesteld :

“c. Verantwoording m.b.t. betoncentrale en opslag minerale producten

A. Betoncentrale

Zoals u bekend is, hebben wij met schrijven van 2.06.1998 afstand gedaan tot het bekomen van een milieuvergunning voor de bouw van een betoncentrale. Immers de leveranciers van deze betoncentrale hadden een te grote capaciteit ontworpen voor de functies, waaraan deze betoncentrale moest voldoen.

(...)

De aangepaste betoncentrale, waarvoor nu een bouw- en milieuvergunning wordt aangevraagd, verschilt o.a. op volgende punten met de vorige betoncentrale.

a. er worden nu maar 2 cementsilo's i.p.v. 3 vroeger geïnstalleerd. De silo's hebben een hoogte van 15m i.p.v. 20m vroeger. (...)

b. de voorraadbunkers voor zand, grind en andere toeslagmaterialen hebben een kleinere inhoud bekomen met als gevolg een compactere installatie. Bovendien is de hoogte van deze voorraadbunkers ook verlaagd en is het dak boven deze voorraadbunkers ook veel kleiner geworden. (....)

c. de wasplaats voor betonmixers is nu aangepast aan de recentste gegevens (...)

B. opslag van minerale producten

- in het vroeger ontwerp waren er 12 opslagplaatsen, elk met een nuttige breedte van 5,7 m (in totaal 72m lang) voorzien

- in het aangepaste ontwerp zijn er 20 opslagplaatsen voorzien waarvan 1 met een nuttige breedte van 9 m, 2 met een nuttige breedte van 5,5 m en 17 met een nuttige breedte van 4 m (in totaal 92,4 m lang)

- (...)

- alhoewel de totale lengte van deze opslagplaatsen 92,4 m i.p.v. 72 m bedraagt, is er hier geen ingrijpende verandering t.o.v. het vroegere ontwerp”.

2.7. Het college van burgemeester en schepenen verleent een gunstig advies, doch op 6 november 2000 laat de gemachtigde ambtenaar weten dat hij onmogelijk over de aanvraag kan oordelen “daar er bij de Raad van State een procedure lopende is” over de basisvergunning van 6 april 1998.

2.8. Op 19 februari 2001 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel de gevraagde wijziging.

2.9. De tussenkomende partij tekent tegen dit weigeringsbesluit administratief beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

Met een besluit van 7 februari 2002 willigt de bestendige deputatie het beroep in, en wordt de gevraagde vergunning verleend onder de voorwaarde dat het advies van de brandweer wordt nageleefd.

Het betreft het thans bestreden besluit.

2.10. Op 29 januari 2003 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel andermaal een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het “wijzigen van de bouwvergunning i.v.m. aanpassing van de betoncentrale”.

De aanvraag betreft aldus een wijziging van de stedenbouwkundige vergunning van 7 februari 2002.

Meer bepaald wordt geopteerd voor een ander soort van voorraadtrechters en een ander type menger en aangepaste cementsilo's. Daarnaast wordt de betoncentrale 1,90 m langer, wordt ook de transportband 1 m langer, wordt de constructie voor de menger 11,84 in plaats van 10,60 m hoog, wordt 40.000 l watervoorraad voorzien in plaats van 30.000 l, en worden de voorraadtrechters 5,10 in plaats van 10 m breed.

2.11. Na gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, vergunt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel deze wijzigingen met een besluit van 11 augustus 2003.

De huidige verzoekende partijen vechten deze vergunningsbeslissing aan middels een annulatieberoep bij de Raad van State, ingeleid op 21 november 2003 (G/A. 144.266/X-11.651). Deze zaak is nog hangende.

2.12. Voor de volledigheid zij nog vermeld dat voor de exploitatie van de inrichting ook milieuvergunningen werden aangevraagd en verkregen, die bij de Raad van State werden bestreden. De beroepen werden afgewezen bij 's Raads arrest nr. 190.641 van 19 februari 2009.

3. De ontvankelijkheid

3.1. De tussenkomenende partij werpt in haar memorie de volgende exceptie op :

“Verder is de aangevochten vergunning (...) een vergunning tot wijziging van de bouwvergunning van 6 april 1998 in verband met de opslagplaats van bouwmaterialen e.d. op een terrein gelegen Kwikaard, sectie I, nrs 310a en 309b. Geen enkele van de verzoekende partijen heeft de vergunning van 6 april 1998 aangevochten. Alle verzoekende partijen hebben deze vergunning aanvaard. Zij hebben zich niet binnen de 60 dagen na kennisname van de vergunning tot de Raad van State gewend. Waar de aangevochten vergunning slechts enkele beperkte wijzigingen inhoudt van de vergunning van 6 april

1998, hebben de verzoekende partijen geen enkel belang bij het aanvechten van de voorliggende vergunning. Minstens laten zij na aan te tonen waarin hun specifiek belang bestaat om de wijzigende vergunning aan te vechten.

De wijzigingen staan beschreven in stuk 2 van het bundel van de tussenkomenende partij. Het volgens verzoekende partijen belangrijkste deelaspect van de vergunning, met name de betoncentrale, was reeds vergund in de basisvergunning van 6 april 1998. In de wijzigende vergunning werd de betoncentrale in belangrijke mate verkleind.

Er zijn nu slechts 2 cementsilo's van 15 meter hoog, terwijl er in de eerste vergunning 3 van 20 meter hoog werden vergund. De voorraadbunkers voor zand en grind en andere toeslagmaterialen hebben een kleinere inhoud, met als gevolg een compactere installatie. Verzoekers hebben aldus geen enkel belang om een dergelijke vergunning aan te vechten, temeer daar zij de oorspronkelijke vergunning nooit aangevochten hebben. Op geen enkele wijze tonen zij hun belang bij een verzoek tot vernietiging van de wijzigende vergunning aan, daar waar deze wijzigende vergunning haast uitsluitend beperkingen invoert t.a.v. de basisvergunning van 6 april 1998, die verzoekende partijen nooit aangevochten hebben".

3.2. Uit de feitelijke gegevens van de zaak blijkt dat met de oorspronkelijke bouwvergunning van 6 april 1998 een vergunning werd bekomen voor onder meer een betoncentrale. Tijdens de procedure tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor de betreffende betoncentrale, werd evenwel uitdrukkelijk afstand gedaan van de aanvraag tot het bekomen van de vergunning voor die betoncentrale. Bijgevolg werd de bouwvergunning van 6 april 1998, althans voor wat de betoncentrale betreft, nooit uitgevoerd zoals oorspronkelijk vergund, wat overigens blijkt uit het document gevoegd bij de aanvraag tot het bekomen van de wijzigende vergunning van 7 februari 2002, en uit het feit dat de tussenkomenende partij op 19 april 2000 een aanvraag indiende tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het wijzigen van de bouwvergunning van 6 april 1998 met bijkomend het bouwen van een betoncentrale.

Het argument dat de thans vergunde betoncentrale "in belangrijke mate verkleind" is en dat "de voorraadbunkers voor zand en grind en andere toeslagmaterialen (...) een kleinere inhoud (hebben), met als gevolg een compactere installatie", snijdt dus geen hout.

Uit het loutere feit dat de huidige verzoekende partijen de bouwvergunning van 6 april 1998 niet hebben bestreden kan dan ook geenszins worden afgeleid dat zij in de thans bestreden beslissing hebben berust.

De exceptie is ongegrond.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. SCHEVENEELS.

R. STEVENS.